

se iz starega Gradu po zgledu drugih velikih mest naredil zgodovinski muzej Kranjske dežele, a sedanji „Rudolfinum“ bodi naša slovenska umetniška galerija! To je misel, ki jo predlagamo slovenski javnosti. Kdor vé bolje, široko mu polje! Danes prjubčujemo na str. 497. miren in skrit kotiček na dvorišču ljubljanskega Gradu — kapelico sv. Jurija, za katero se vzpenja mogočni srednjeveški trdnjavski stolp, sedaj najlepša točka za razgled po širni ljubljanski ravnini.

Pogorišče v Horjulu (str. 505.) nam kaže prizor, kakršni so zdaj, žal, jako pogosti po Slovenskem. Pridni, dobri ljudje živé skozi stoletja v

kraj, ki je pripravljen, da sprejme truplo vsakega papeža, dokler mu ne postavijo dostojnega, umetniško izvršenega spomenika. Pij IX. si je izbral za zadnji počitek cerkev sv. Lovrenca, kjer je starodavno pokopališče. Leon XIII. pa je želel počivati v lateranski cerkvi, nekdanji stolici krščanstva. Veličastnost in ljubeznivost je združil umetnik v tej blagoslavljajoči podobi, ki bo kazala še poznim rodovom, kakšen je bil veliki Leon, katerega prah počiva v bronasti rakvi.

Nova blejska cerkev je izvršena v gotskem slogu in mogočno povzdiguje lepoto tega krasnega letovišča.

IZ „STARE“ LJUBLJANE: MARIJIN TRG.

FOTOGR. J. VESEL, LJUBLJANA.

starih poslopjih; tesno skupaj stojé slamnate strehe. S težkim trdom se preživljajo vaščani. Pa pride vroče poletje, in ko je vse izsušeno, skoči iskra v tramovje in v strehe, in kakor bi trenil, švigne rdeči plamen kvišku ter skače od strehe do strehe in prasketaje uničuje s težkim trdom pridobljeno premoženje. Tako je bilo tudi tu. Upajmo, da bratovska pomoč dvigne zopet iz pepela ta stanovanja, pimernejša in zdravejša, nego so bila stara!

Nagrobni spomenik papeža Leona XIII. izdeluje zdaj kipar Tadolini. Rajnega svetega očeta so začasno položili k počitku v cerkvi sv. Petra na

Janez Trdina.

V Novem mestu je umrl dné 14. julija v visoki starosti profesor J. Trdina, znan slovenski pisatelj. Rojen je bil v Mengšu l. 1830., služboval kot gimnazijski učitelj v Varaždinu od l. 1854., od l. 1856. na Reki in stopil v pokoj l. 1867.; svoj pokoj je preživel v Novem mestu in njegovi okolici. — Trdina ima največ zaslug kot nabiratelj narodnega blaga. Že l. 1849. je objavljal v „Sloveniji“ narodne pripovedke iz bistriške doline in pozneje nadaljeval to zbirko. Trdina je bil dober opazovavec in je pisal v jako lepem, čistem